

har godkjendt den Politik, som Regjeringen har modsat sig", nemlig Visnepolitiken. Disse Ord af den høitærede Folkethingsmand indeholde en bestemt Henviisning til Inddelingen i Valgkredsene, som den nu er. Jeg skal ikke opholde mig ved, at denne Ytring i sig selv er ukorrekt, fordi der siges 80 pCt. af Befolkningen, da der jo dog kun kan være Tale om Vælgerne; den er ukorrekt ogsaa, fordi der ikke kan menes 80 pCt. af Vælgerne, men fordi der maa være ment, at i de 80 pCt. af de nuværende Valgkredse have Flertallet af Vælgerne givet dette Svar. Jeg skal ikke opholde mig ved disse Ukorrektheder; der kan ikke være anden Mening i denne Ytring, end den, jeg har nævnt, at de 80 pCt. af Folkethingsvalgkredsene have med overveiende Flertal givet det Svar, som det ærede Medlem nærmere betegnede, men de ville let se, at der er en meget stor Forskjel paa disse to Ting; thi forudsætte vi, at der er gennemsnitlig 2000 Vælgere i hver af de omtrent 100 Folkethingsvalgkredse — jeg ved vel, at naar jeg nævner disse Tal, er det kun eksempelvis; jeg ved vel, at der i mange Valgkredse er et betydelig større Tal end 2000, men jeg veed ogsaa, at i mange Valgkredse er der færre Vælgere, er der i alt Fald afgivet mange færre Stemmer ved Valget den 25de Juni end 2000. Men jeg nævner det kun eksempelvis, — altsaa, hvis vi gaa ud fra 100 Valgkredse med gennemsnitlig 2000 Vælgere i hver, er det let at se, at 80 pCt. af Vælgernes Antal er 160,000 Vælgere. Er det derimod Tilfældet, hvad jeg mener, at det er Flertallet i de 80 pCt. af Valgkredsene, som der er Tale om, saa have jo disse 80 Valgkredse 160,000 Vælgere og Flertallet af dem kan være 80—90000. Det sidste Tal 90000 er jo vistnok faktisk det rigtigste, men De se vel, hvor stor Forskjel der er paa 80 pCt. af Vælgerne og det, at i de 80 Valgkredse har Flertallet stemt paa de eller de Kandidater. Men paaberaaber man sig dette store Flertal, saa maa man utvivlsomt have Die for den Forskjel, der er til Stede i de forskjellige Valgkredsens Antal af Vælgere, og har man en Gang faaet Vinene op for denne Uretfærdighed, den Ulighed, som finder Sted, naar man sammenholder den med Grundlovens § 32, kan jeg ikke tænke mig Andet, end at man vil anse det for sin Pligt at arbejde hen til at afhjælpe en saadan Uretfærdighed. Naar man nu paaberaaber sig Flertallet ved et Valg, maa man dog utvivlsomt gaa ud fra, at dette Flertal, man saaledes paaberaaber sig, er dem, som Grundlovens Bestemmelser gjør til Vælgere og ikke Andre. Jeg skal ikke gaa længere ud i denne Valgstatisik, men jeg

skal dog, da jeg er kommen ind paa den, nævne, at efter alle de Oplysninger, som foreligge, vil der for Diebliffet i Kjøbenhavn med Forstæder og Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds være en Befolkning af mindst 330,000. Disse 330,000 Indvaanere deltagte, som det ærede Thing jo veed, i Valget af 10 Folkethingsmænd. De burde efter Grundlovens § 32 have mindst 20, og af de 10 Valg, som ere foregaaede i disse Valgkredse have kun 3 sluttet sig til den Politik, som kaldes Visnepolitiken, og som man mente var bleven godkjendt med 80 pCt. af alle Vælgerne i Landet ved de sidste Valg. Kun 3 af dem have sluttet sig dertil, 5 have ubetinget stillet sig paa Regjeringens Opfattelse af det Spørgsmaal, og de andre 2 have stillet sig imod Visnepolitiken om end ellers paa Oppositionens Side. Se vi altsaa hen til disse Oplysninger, er der ikke Tale om 80 pCt. af disse 330,000 Indvaanere — ikke engang af de 33,000 Vælgere; vi kunne nemlig forudsætte at 10 pCt. af Beboerne i hver Valgkreds ere Vælgere — nei, der er kun 30 pCt., som have godkjendt Visnepolitiken, 70 pCt. have ikke godkjendt den. — Under disse Omstændigheder tør jeg ikke — jeg gjentager det — gaa ud fra den Forudsætning, at det høie Thing ogsaa vil styde denne Sag fra sig i uvis Fremtid. Jeg tør ikke gaa ud fra den Forudsætning, at det høie Thing vil forsomme, hvad der efter min Mening er Thingets ubetingede Pligt, nemlig at yde sin Medvirking til, at Grundlovens § 32 ster Fyldest. At en saadan Medvirking fra det høie Things Side skulde være ørkesløs, NB. naar det høie Thing ikke selv vil gjøre den ørkesløs, det kan man ikke med nogen Grund sige efter den Erklæring, som jeg har afgivet her i Salen under denne Sag, en Erklæring, som Ingen af de ærede Thingmænd har Lov til at antage, at jeg ikke fuldt ud mener. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Forslag.

Bojzen: Det er en egen Illustration til den høitærede Indenrigsministers Erklæring om hans Beredvillighed til at forhandle, at han har fremsat sit Lovforslag usforandret saaledes, som han har faaet det overantvordet fra sin Forgænger, ja i den Grad usforandret, at han endog har gjenoptaget dert Bestemmelser, som ere ligefrem stridende mod Grundloven, og som der, hvis jeg ikke feiler, er udtryffeligt gjort opmærksom paa forrige Gang. Ikke desto mindre ere saadanne Bestemmelser igjen bleve optrykte. Det er en egen Illustration til denne Forhandlingsberedvillighed; men den fik sit Udtryk i den Erklæring, som jeg maa tilstaa har i aller